

TÓTH TERÉZ

Szólnak a hegedűk...

A kis zenészek pesti bemutatkozásáról

A gyerekek zenélnek a színpadon – hegedűk, csellók, brácsák együtt, több szólamban, külön-külön... A szemek vilánnak, figyelik a tanárt, a segítőt, aki, ha kell, igazít a gyerekkézen, hogy a húrokat megtalálja.

2013. szeptember 7-én a jezsuiták gyönyörű épületében, a budapesti Párbeszéd Háza egyosztatú, templomhajóra emlékeztető dísztermében a 8–14 éves korú gyerekek – mintegy húszan – bemutathatták, hogy mit tanultak a nyáron a táborban tanáraiktól: zenét, figyelmet, fegyelmet és *közös élményteremtést*. Színes sortokban, feszes topokban a lányok, laza, sportos szerelésben a fiúk, fejükön baseball-sapkával. Lazán, vidáman, de megilletődve egy kicsit a közönségtől.

Mi is ott voltunk: önkéntesek, pedagógusok, kutatók, zenetanárok. Néztük őket mosolyogva, időnként a szomszédra nézve: „Szédületesek! – Nem?”

Dr. Kupper András, Újbuda alpolgármestere beszél a Szimfónia Programról, aminek a próbavállalkozásának szánták a tábort és a mostani előadást. A program nagyszabású lesz. Kodály országában a gyerekek újra énekelnek, zenélnek – de a cél szociális.

Az együttzenélés segíteni fog nekik...

Nekünk... Kiemelkedni, fölemelkedni.

Szádeczky-Kardoss Géza a barkács-hegedűt mutatja: kartonpapírból a lapja, fából a fogólapja, kéthúrú. Meg lehet szólaltatni. De a Máltai Szeretetszolgálat, Bárti Mártonék és a zenetanárok hoztak igazi hangszereket is, a gyerekek azokon tanulhattak hat héten át. Tanították egymást: a hétéves az ötévest, testvér a testvért, barát a barátot foci után, a közösségi házban.

Hamar szétszélednek, a színpad üres: a tanárok ki-ki a maga útján... A gyerekeket a busz hazaviszi Monorra, a cigánytelepre. Nehéz, esetleg elképzelhetetlenül nehéz körülmények közé. Csöpp kis otthonaikba.

A szülők nem jöttek el a koncertre. Monoron sem, pedig ott is bemutatták előző nap, amit a nyáron tanultak a gyerekek, az *Örömodát* és az *Egy boszorka van...* kezdetű dalt. Ez az előadás a művelődési házban volt, egy utcányira a teleptől, mégis nagyon-nagyon messze.

Talán majd most, este, megkérdezik otthon tőlük:

– Na, milyen volt Pesten? Ügyesek voltatok? Aztán húzod majd nekem is?

